

27. 9. 2018

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Odpovědnost za škodu způsobenou při distribuci pojištění a zajištění

Dlouho očekávaný zákon č. [170/2018](#) Sb., o distribuci pojištění a zajištění (dále jen „DPZ“) implementující Směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97 o distribuci pojištění – označovanou v praxi zkratkou IDD (Insurance Distribution Directive) – má nabýt účinnosti již dne 1. 12. 2018. V tomto článku se zaměřím na (jednu ze stěžejních oblastí citovaného zákona), a to sice úpravu odpovědnosti za škodu způsobenou při distribuci pojištění a zajištění, která má povahu lex specialis k obecným normám obsaženým v zákoně č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. z.“).

Zákon o distribuci pojištění a zajištění obsahuje předmětnou úpravu v § 14, § 23 a § 32 DPZ.

Podle § 14 DPZ (**Náhrada škody způsobené samostatným zprostředkovatelem**) platí, že: *„Použije-li pojišťovna nebo zajišťovna při své činnosti samostatného zprostředkovatele, nehradí škodu jím způsobenou; pokud ho však nepečlivě vybrala nebo na něho nedostatečně dohlížela, ručí za splnění jeho povinnosti k náhradě škody.“*

Důvodová zpráva k citovanému ustanovení uvádí: *„Použije-li pojišťovna nebo zajišťovna při své činnosti samostatného zprostředkovatele, byla by podle obecné právní úpravy v některých situacích povinna nahradit škodu jím způsobenou (srov. § 167, 1935 a 2914 OZ). **Návrh tento obecný právní režim v případě samostatného zprostředkovatele modifikuje ve snaze zdůraznit jeho "samostatnost" i v oblasti následků jeho protiprávních činů. Odchylně od obecné právní úpravy se proto stanoví, že škodu způsobenou samostatným zprostředkovatelem, kterého pojišťovna nebo zajišťovna použila při výkonu své činnosti, nehradí pojišťovna nebo zajišťovna, ale hradí ji samostatný zprostředkovatel sám. Tato speciální úprava se týká pouze určení osoby povinné k náhradě škody. V ostatním se povinnost k náhradě škody řídí obecnou právní úpravou v občanském zákoníku (srov. např. podmínky vzniku povinnosti nahradit škodu v § 2909 až 2919 OZ, způsob a rozsah náhrady škody v § 2951 až 2971 OZ apod.). Pojišťovna nebo zajišťovna nese následky protiprávního činu samostatného zprostředkovatele pouze zprostředkovaně a pouze tehdy, pokud samostatného zprostředkovatele nepečlivě vybrala nebo na něho nepečlivě dohlížela (tzv. culpa in eligendo a culpa in custodiendo); v takovém případě totiž ručí za splnění jeho povinnosti k náhradě škody. Zde se návrh inspiruje obecným § 2914 větou druhou OZ, a proto je třeba pojem nepečlivého vybrání a nedostatečného dohledu vykládat ve shodě s obecnou právní úpravou. Navržené ustanovení, třebaže je formulováno odlišně, sleduje stejný cíl jako obdobná ustanovení v zákoně o spotřebitelském úvěru a v zákoně o podnikání na kapitálovém trhu. Odlišná formulace reaguje na to, jak se v právní teorii i aplikační praxi postupně vyjasňuje vztah mezi obecnými ustanoveními § 167, 1935 a 2914 OZ.“***

Podle § 23 (**Náhrada škody způsobené vázaným zástupcem**) platí, že: „Použije-li samostatný zprostředkovatel nebo pojišťovací zprostředkovatel s domovským členským státem jiným, než je Česká republika, při své činnosti vázaného zástupce, nahradí škodu jím způsobenou, jako by ji způsobil sám. Pojišťovna nebo zajišťovna takovou škodu nehradí; pokud však samostatného zprostředkovatele nebo pojišťovacího zprostředkovatele s domovským členským státem jiným, než je Česká republika, nepečlivě vybrala nebo na něho nedostatečně dohlížela, ručí za splnění jeho povinnosti k náhradě škody.“

Důvodová zpráva k citovanému ustanovení uvádí: „Použije-li samostatný zprostředkovatel při své činnosti vázaného zástupce, byla by podle obecné právní úpravy v některých situacích povinna nahradit škodu jím způsobenou pojišťovna nebo zajišťovna, jejímž jménem samostatný zprostředkovatel jedná (srov. § 167, 1935 a 2914 OZ). **Návrh tento obecný právní režim modifikuje ve snaze zdůraznit "samostatnost" samostatného zprostředkovatele i v oblasti následků jeho protiprávních činů. Odchylně od obecné právní úpravy se proto stanoví, že škodu způsobenou vázaným zástupcem, kterého při své činnosti použil samostatný zprostředkovatel, nehradí pojišťovna nebo zajišťovna, ale hradí ji samostatný zprostředkovatel sám. Tato speciální úprava se týká pouze určení osoby povinné k náhradě škody. V ostatním se povinnost k náhradě škody řídí obecnou právní úpravou v občanském zákoníku (srov. např. podmínky vzniku povinnosti nahradit škodu v § 2909 až 2919 OZ, způsob a rozsah náhrady škody v § 2951 až 2971 OZ apod.). Pojišťovna nebo zajišťovna nese následky protiprávního činu vázaného zástupce samostatného zprostředkovatele pouze zprostředkovaně a pouze tehdy, pokud samostatného zprostředkovatele, o jehož vázaného zástupce se jedná, nepečlivě vybrala nebo na něho nepečlivě dohlížela (tzv. culpa in eligendo a culpa in custodiendo); v takovém případě totiž ručí za splnění povinnosti samostatného zprostředkovatele k náhradě škody. Zde se návrh inspiroje obecným § 2914 větou druhou OZ, a proto je třeba pojem nepečlivého vybrání a nedostatečného dohledu vykládat ve shodě s obecnou právní úpravou. Povinnost pojišťovny nebo zajišťovny nahradit škodu způsobenou jejím vázaným zástupcem není třeba speciálně upravovat, protože zde je zcela dostatečná obecná právní úprava.[1]** Navržené ustanovení, třebaže je formulováno odlišně, sleduje stejný cíl jako obdobná ustanovení v zákoně o spotřebitelském úvěru a v zákoně o podnikání na kapitálovém trhu. Odlišná formulace reaguje na to, jak se v právní teorii i aplikační praxi postupně vyjasňuje vztah mezi obecnými ustanoveními § 167, 1935 a 2914 OZ.

S ohledem na odpovědnost zastoupeného samostatného zprostředkovatele nemusí tak být jeho vázaný zástupce ani pojištěn, ani nemusí udržovat finanční jistinu v případě, že přijímá pojistné nebo zprostředkovává výplatu pojistného plnění.“

Podle § 32 DPZ (**Náhrada škody způsobené doplňkovým pojišťovacím zprostředkovatelem**) platí, že: „Použije-li samostatný zprostředkovatel nebo pojišťovací zprostředkovatel s domovským členským státem jiným, než je Česká republika, při své činnosti doplňkového pojišťovacího zprostředkovatele, nahradí škodu jím způsobenou, jako by ji způsobil sám. Pojišťovna nebo zajišťovna takovou škodu nehradí; pokud však samostatného zprostředkovatele nebo pojišťovacího zprostředkovatele s domovským členským státem jiným, než je Česká republika, nepečlivě vybrala nebo na něho nedostatečně dohlížela, ručí za splnění jeho povinnosti k náhradě škody.“

Důvodová zpráva k citovanému ustanovení odkazuje na komentář k § 23.

Pokud jde o odpovědnost samostatného zprostředkovatele dle § 14 DPZ, samostatného zprostředkovatele a pojišťovacího zprostředkovatele s domovským členským státem jiným, než je Česká republika dle § 23 DPZ a samostatného zprostředkovatele nebo pojišťovacího zprostředkovatele s domovským členským státem jiným, než je Česká republika dle § 32 DPZ (dále

jen „pojišťovací zprostředkovatel“), **zákon o distribuci pojištění a zajištění výslovně neřeší o jaký druh odpovědnosti má jít, zdali o odpovědnost obecnou (§ 2909 a násl. o. z.), anebo zvláštní (§ 2895 o. z.).**

S ohledem na skutečnost, že z textu shora uvedených ustanovení zákona o distribuci pojištění a zajištění a ze znění důvodové zprávy k nim se podává, že (speciální) právní úprava řeší toliko otázku určení osoby povinné k náhradě škody a že ve zbytku se použije obecná úprava občanského zákoníku, **soudím, že o případ zvláštní odpovědnosti za škodu v tomto případě nejde, jelikož tak zákon (DPZ) ve smyslu § 2895 o. z. zvlášť nestanoví. Půjde tedy o odpovědnost obecnou s tím, že v konkrétním případě nelze zřejmě vyloučit použití § 2950 o. z.[2] (škoda způsobená informací nebo radou).[3]**

Z ust. § 14, § 23 a § 32 DPZ lze pak dovodit (viz § 13 odst. 1 DPZ), že **osobou poškozenou** je zde myšlen především **zákazník, tj. zájemce o pojištění nebo zajištění, pojistník nebo zajistník** [§ 2 písm. l) DPZ], **kterým může být jak fyzická, tak i právnická osoba, spotřebitel, podnikatel apod.**[4] Z hlediska odpovědnosti za škodu a použití jednotlivých ustanovení občanského zákoníku tudíž bude určující, jaký status zákazník v konkrétním případě bude mít. Je evidentní, že spotřebitel, resp. slabší smluvní strana vůbec (kterou zákazník zpravidla z důvodu informační asymetrie bude), požívá větší právní ochrany (srov. kupř. § 433, § 630 odst. 2, § 1813, § 2898 o. z.), než zákazník podnikatel, který slabší stranou ve vztahu k pojišťovacímu zprostředkovateli nemusí vždy nutně být. **Pojišťovací zprostředkovatel je přitom vždy podnikatelem** (§ 420 o. z.), viz § 2 písm. i) DPZ: „Pro účely tohoto zákona se rozumí pojišťovacím zprostředkovatelem ten, **kdo jako podnikatel zprostředkovává pojištění nebo zajištění**“.

Ust. § 14, § 23 a § 32 DPZ dle mého soudu dopadá na situace, kdy *mezi poškozeným (zákazníkem) a pojišťovacím zprostředkovatelem neexistuje smluvní vztah*, tj. kdy pojišťovací zprostředkovatel jedná (jako zástupce) jménem (a na účet) pojistitele a nikoliv zájemce.[5] **Ve smluvním vztahu je tedy zákazník a pojistitel a nikoliv pojišťovací zprostředkovatel.**

V poměru mezi zákazníkem a pojišťovacím zprostředkovatelem (např. právě v otázce odpovědnosti za škodu) však navzdory výše řečenému lze shledat (podle okolností konkrétního případu) vztah spotřebitel vs. podnikatel, srov. dovětek „s ním jinak jedná“ v § 419 o. z. Je tedy lhotejně, že pojišťovací zprostředkovatel zde vystupuje toliko jako přímý zástupce pojistitele (pojišťovny). Z toho také vyplývá, že charakter odpovědnosti za škodu, mezi zákazníkem a pojišťovacím zprostředkovatelem, **je zákonný (§ 2910 o. z., deliktní) a nikoliv smluvní.**

Předpoklady vzniku obecné občanskoprávní odpovědnosti pojišťovacího zprostředkovatele za způsobenou škodu dle § 14, § 23 a § 32 DPZ (tedy v situaci, kdy pojišťovací zprostředkovatel zprostředkovává pojištění pro pojistitele) jsou tyto: 1/ porušení právní povinnosti (protiprávní úkon), 2/ vznik škody, 3/ příčinná souvislost mezi porušením právní povinnosti a vznikem škody a 4/ zavinění.

Co se týče **porušení právní povinnosti**, lze zde částečně vyjít z dosavadní judikatury Nejvyššího soudu (konkrétně z **usnesení ze dne 29. 6. 2015, sp. zn. 23 Cdo 2721/2012** a z **rozsudku ze dne 26. 10. 2011, sp. zn. 23 Cdo 4647/2009**) vztahující se k předchozí (stále účinné) právní úpravě, tj. k **ust. § 21 odst. 3** zákona č. **38/2004** Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí, ve znění pozdějších předpisů: „*Pojišťovací zprostředkovatel a samostatný likvidátor pojistných událostí odpovídá za škodu způsobenou při provozování své činnosti. Této odpovědnosti se zprostí, jestliže prokáže, že vzniku škody nemohlo být zabráněno ani při vynaložení veškerého úsilí, které na něm lze požadovat.*“, v nichž Nejvyšší soud dovodil, že odpovědnost za škodu pojišťovacího zprostředkovatele je odpovědností, při níž je nutno zkoumat mj.

porušení povinností zprostředkovatelem (nepůjde však již o odpovědnost objektivní).

Tento závěr se nově podává z § 2910 o. z. srov. „poruší povinnost stanovenou zákonem“ či „porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva“ či také přímo z § 13 odst. 1 DPZ: „**Samostatný zprostředkovatel musí být pojištěn pro případ povinnosti nahradit zákazníkovi škodu způsobenou porušením některé z povinností samostatného zprostředkovatele stanovených tímto zákonem, jinými právními předpisy v rozsahu, v jakém se vztahují k distribuci pojištění nebo zajištění, a přímo použitelnými předpisy Evropské unie v oblasti distribuce pojištění nebo zajištění.**“

Tyto povinnosti jsou upraveny především v **části VI., - hlavy I. a II.** zákona o distribuci pojištění a zajištění (kdy zejména povinnost jednat s odbornou péčí, kvalifikovaně, čestně, spravedlivě a v nejlepším zájmu zákazníka bude sloužit jako interpretační vodítko pro posouzení případného porušení jiných povinností pojišťovacího zprostředkovatele), **nic však nebrání tomu, aby jednání pojišťovacího zprostředkovatele bylo poměřováno také jinými právními předpisy včetně použitelných předpisů Evropské unie** (viz shora citovaný § 13 odst. 1 DPZ). **Vždy však musí z povahy věci jít o povinnosti vztahující se k distribuci pojištění nebo zajištění.** Pokud by kupř. pojišťovací zprostředkovatel při návštěvě u zákazníka v domácnosti neopatrností poškodil jeho notebook, pak by se tato odpovědnost (včetně míry zavinění) posuzovala dle § 2900 o. z. ve spojení s § 2912 odst. 1 o. z. a nikoliv měřítka odborné péče.

Jen na okraj je třeba připomenout, že protiprávnost se posuzuje bez zřetele na zavinění, jde o stav, který je objektivně v rozporu s právem. Zavinění jako jedna z podmínek odpovědnosti za škodu je tak samostatnou kategorií nezávislou na porušení povinnosti. Škůdce může porušit právní povinnost a za škodu nebýt odpovědný, právě pro absenci zavinění.

Podmínky **vzniku škody a příčinná souvislost mezi porušením právní povinnosti a vznikem škody** se posoudí podle obecných závěrů nauky a doktríny a nemá je tedy smysl na tomto místě zvláště rozebírat. Škodou může být např. rozdíl mezi zaplaceným pojistným a odkupným při zprostředkování rezervotvorného pojištění na základě škodlivé rady pojišťovacího zprostředkovatele, kdy sjednané pojištění bude v rozporu s požadavky, cíli a potřebami zákazníka, který by pojištění jinak (byla-li by mu poskytnuta rada řádně) pojistnou smlouvu neuzavřel.

Z hlediska **zavinění** pojišťovacího zprostředkovatele (které se presumuje, viz § 2911 o. z.) hraje klíčovou roli **§ 2912 odst. 2 o. z.**, podle kterého platí, že: „*Dá-li škůdce najevo zvláštní znalost, dovednost nebo pečlivost, nebo zaváže-li se k činnosti, k níž je zvláštní znalosti, dovednosti nebo pečlivosti zapotřebí, a neuplatní-li tyto zvláštní vlastnosti, má se za to, že jedná nedbale.*“, které navazuje na **§ 5 odst. 1 o. z.:** „*Kdo se veřejně nebo ve styku s jinou osobou přihlásí k odbornému výkonu jako příslušník určitého povolání nebo stavu, dává tím najevo, že je schopen jednat se znalostí a pečlivostí, která je s jeho povoláním nebo stavem spojena. Jedná-li bez této odborné péče, jde to k jeho tíži.*“

Tato ustanovení je třeba vykládat v kontextu **§ 71 DPZ, který ukládá pojišťovacímu zprostředkovateli povinnost distribuovat pojištění s odbornou péčí.**[6] Zákon tedy klade na pojišťovacího zprostředkovatele jako *na profesionála v dané oblasti* zvýšené nároky. Byť vyvinění se nebude pro zprostředkovatele zrovna jednoduché, zákon s touto možností počítá. Pojišťovací zprostředkovatel však musí prokázat, že jednal dbale, tj. tak, že u něj nelze spatřit ani nevědomou nedbalost, **popř. může poukazovat na to, že škoda vznikla nebo zvětšila se také následkem okolností, které se přičítají poškozenému** (§ 2918 o. z.).

Snížit náhradu škody v intencích § 2953 odst. 1 o. z. u něj jako u profesionála však možné

není (srov. § 2953 odst. 1 o. z.).

Dále je nutné zkoumat, zdali škodu porušením povinnosti způsobil výlučně pojišťovací zprostředkovatel (resp. osoby, jejichž jednání mu lze přičítat) a nikoliv také pojistitel (pojišťovna). Pakliže by tomu tak nebylo, byl by odpovědný pojistitel sám (viz kupř. § 579 odst. 2 o. z.), popř. společně s pojišťovacím zprostředkovatelem (§ 2915 a násl. o. z.). Při nepečlivém výběru nebo nedostatečném dohlázení na pojišťovacího zprostředkovatele, však pojistitel jen ručí za splnění povinnosti k náhradě škody pojišťovacího zprostředkovatele, klíčové v tomto směru bude zjištění stran toho, zdali pojistitel dodržuje povinnosti uvedené zejména v § 48 DPZ.

Výše uvedené platí obdobně např. pro vztah odpovědnosti za škodu samostatného zprostředkovatele a vázaného zástupce v režimu § 23 DPZ. Uplatní se zde tak např. analogicky závěry Nejvyššího soudu zmíněné **v rozsudku sp. zn. 29 Cdo 1759/2015, ze dne 30. 8. 2017** o tom, že: *„Investiční zprostředkovatel však neodpovídá podle § 32a odst. 5 zákona za jednání osoby, jejíž pomocí (jeho) vázaný zástupce vykonává činnosti podle § 32a odst. 1 zákona, jestliže jednání této osoby nemá - s přihlédnutím ke všem okolnostem konkrétní věci - věcný (vnitřní, účelový) vztah k činnostem podle § 32a odst. 1 zákona, a jednající osoba jím sleduje toliko uspokojování vlastních potřeb či zájmů (tzv. excés). Jakkoliv je nutné onu vnitřní souvislost s činností podle § 32a odst. 1 zákona vykládat široce (tak, aby byl naplněn jeden z účelů sledovaný právní úpravou, tj. ochrana zákazníků), nelze investičního zprostředkovatele činit odpovědným za jednání osoby, jejíž pomocí vázaný zástupce vykonává činnosti dle § 32a odst. 1 zákona, věcně zcela nesouvisející s činnostmi podle § 32a odst. 1 zákona. Není pochyb o tom, že investiční zprostředkovatel nebude odpovídat např. za škodu způsobenou takovou osobou tím, že tato osoba zákazníkovi odcizí peněženku či mobilní telefon, anebo mu v afektu ublíží na zdraví.“* **Jinými slovy, samostatný zprostředkovatel nebude odpovídat dle § 23 DPZ za jednání vázaného zástupce, jestliže jednání vázaného zástupce nebude mít - s přihlédnutím ke všem okolnostem konkrétní věci - věcný (vnitřní, účelový) vztah k distribuci pojištění nebo zajištění. Pakliže samostatný zprostředkovatel bude za jednání vázaného zástupce odpovídat, má vůči němu postih (§ 2917 o. z.).**

Stran vypořádání případné škody mezi pojišťovacím zprostředkovatelem jako škůdcem a zákazníkem jako poškozeným je třeba ještě upozornit na skutečnost, že pojišťovací zprostředkovatel musí být **pojištěn** pro případ povinnosti nahradit zákazníkovi škodu způsobenou porušením povinností stanovených právními předpisy v rozsahu, **v jakém se vztahují k distribuci pojištění nebo zajištění** (ne tedy pro škodu způsobenou porušením jiných povinností, viz shora uvedený příklad s poškozeným notebookem), s limitem pojistného plnění nejméně ve výši odpovídající hodnotě 1 250 000 EUR na jednu pojistnou událost a nejméně ve výši odpovídající hodnotě 1 850 000 EUR pro případ souběhu více pojistných událostí v jednom roce, nestanoví-li přímo použitelný předpis Evropské unie jinak (§ 13 odst. 1 DPZ).

Jde-li o orgán oprávněný projednávat a rozhodovat spory o náhradu škody způsobené při distribuci pojištění (zajištění) potom platí, že do působnosti **finančního arbitra** spadají toliko spory mezi **zákazníkem (spotřebitelem) a pojistitelem nebo pojišťovacím zprostředkovatelem při distribuci životního pojištění nebo při výkonu práv a plnění povinností ze životního pojištění** [§ 1 odst. 1 písm. e) zákona č. [229/2002](#) Sb., o finančním arbitrovi, ve znění účinném od 1. 12. 2018].

Finanční arbitr tudíž není oprávněn projednávat a rozhodovat spory o náhradu škody způsobené distribucí pojištění (zajištění) zákazníkům, kteří nejsou spotřebiteli[7] a dále **obecně spory o náhradu škody z neživotního pojištění.** V těchto případech je třeba se obracet na obecné (civilní) soudy.

Mgr. Vladimír Janošek, advokát

[trvale spolupracující s ARROWS advokátní kancelář, s.r.o.](#)

V Jámě 699/1
110 00 Praha 1

Tel.: +420 731 773 563
e-mail: janosek@arws.cz

[1] Povinnost pojišťovny nebo zajišťovny nahradit škodu způsobenou při tzv. interní distribuci (tj. při poskytování pojištění či zajištění pojišťovnami, resp. zajišťovnami) zákon o distribuci pojištění a zajištění taktéž zvláště neupravuje. Použije se zde proto rovněž obecná právní úprava. Podle okolností půjde zejména o případy odpovědnosti za škodu způsobenou porušením zákonných povinností (nacházejících svůj odraz v předmluvní fázi vyjednávání mezi pojistitelem a zákazníkem) a smluvních povinností vyplývajících z již uzavřené pojistné smlouvy.

[2] Viz např. úprava tzv. doporučení zákazníkovi podle § 74 DPZ a rady zákazníkovi podle § 75 DPZ.

[3] Ke vztahu obecné odpovědnosti (§ 2909 až § 2919 o. z.) a zvláštní odpovědnosti za škodu (§ 2950 o. z.) srov. kupř. Melzer, F. Škoda způsobená informací nebo radou. Bulletin-advokacie.cz., podle kterého § 2950

o. z. nelze chápat jako lex specialis vůči obecným skutkovým podstatám náhrady škody, nýbrž jen jako jejich doplněk s tím, že odměnou ve smyslu § 2950 o. z. může být i provize, kterou pojišťovacímu zprostředkovateli poskytuje třetí subjekt (např. pojistitel) a ne tedy nutně adresát informace nebo rady. (zákazník)

[4] Viz důvodová zpráva k ZDP: „Pojem zákazník je souhrnným označením osob, které vystupují buď v pozici zájemce o pojištění, nebo v pozici pojistníka či zajistníka. Pojem zákazník zahrnuje jak spotřebitele, tak i ostatní osoby sjednávající si pojistnou ochranu. Co se týče použitého pojmu zajistník, ačkoli tento pojem není občanským zákoníkem v rámci úpravy zajištění používán, jeho význam je obdobný, jako význam pojmu pojistník v pojištění, který také není občanským zákoníkem definován, jen používán. Je nutné si uvědomit, že stejně jako není pojišťovna kupující budovu pro své sídlo v závazku z kupní smlouvy pojistitelem, ale kupujícím, tak ve vztahu ze zajištění smlouvy není pojišťovna pojistitelem, ale zajistníkem. Z tohoto pohledu odráží použití pojmu zajistník lépe postavení smluvní strany v daném právním vztahu než pojem pojistitel, ačkoli zajistníkem může být z povahy věci pouze pojistitel.“

[5] Tak např. v případě odpovědnosti za škodu způsobenou pojišťovacím makléřem zákazníkovi se použije obecná úprava v občanském zákoníku (zejména § 2913 o. z.), jelikož zde pojišťovací makléř zprostředkovává pojištění pro zákazníka a nikoliv pro pojistitele, tudíž na podkladě smlouvy.

[6] „Odborná péče je víc než péče řádného hospodáře pro svoji vyšší kvalifikovanost.“, viz rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 5194/2009, ze dne 31. 3. 2011.

[7] Podle důvodové zprávy k zákonu č. [171/2018](#) Sb. platí, že mimosoudní řešení sporů mezi zákazníky, kteří nejsou spotřebiteli, a distributory pojištění se bude řídit zákonem o mediaci a zákonem o rozhodčím řízení.

Další články:

- [AML - od zákona č. 253/2008 Sb. k AMLR: co konkrétně musí česká povinná osoba změnit do roku 2027](#)
- [Podmíněné propuštění ve světle zásady ústnosti a přímosti](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 37.: Povinná forma jednání ve smlouvách](#)
- [Poučení z krizového vývoje v kauze bitcoiny](#)
- [EUDAMED: Jednotná databáze mění pravidla hry na trhu zdravotnických prostředků](#)
- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)